

Interpellation från Mohamad Hassan (L) om bankbyte och uteblivna sociala krav

Uppsala kommun bytte nyligen bank från Swedbank till Nordea. Även denna gång avstod Uppsala kommun från att genomföra en upphandling och valde att ansluta sig till ett nationellt ramavtal, ett avrop från Sveriges Kommuner och Landstings (SKL) ramavtal. Kommunen valde aktivt det alternativet i stället för att styra upp en egen upphandling. I och med detta har kommunen avstått från att ställa sociala krav vilket upphandlingspolicyn, den gamla och den nya, säger ska göras.

Uppsala kommun bytte bort en bank som har visat ett stort engagemang för lokalsamhället genom att exempelvis stötta Ung Företagsamhet, Ung Ekonomi och bidra till sysselsättning för nyanlända (Äntligen jobb) samt arrangerat traineeprogram (Unga jobb) för ungdomar som står utanför arbetsmarknaden mot en bank som idag inte har något engagemang alls i lokalsamhället. Nordea valde nyligen att flytta huvudkontoret från Sverige till Finland. Enligt uppgift i UNT (UNT 2018-02-20) har kommunen inte ställt några sociala krav vid det aktuella avropet. Det anser Liberalerna är ett märkligt avsteg från den upphandlingspolicy och de riktlinjer som vi idag har. Är sociala kraven bara en papperskonstruktion? När kommer de till användning?

Mot denna bakgrund frågar jag kommunstyrelsens ordförande:

Varför har kommunen valt att åter strunta i att genomföra en egen upphandling?

Vilka konkreta fördelar finns med det vinnande ramavtalet om sociala hänsyn medräknas?

Vilka upphandlingar har Uppsala kommun genomfört senaste åren där de sociala kraven avgjort det vinnande anbudet?

Hur aktivt jobbar den politiska ledningen för att följa upp och utvärdera att upphandlingar görs i enlighet med de politiska direktiven?

Mohamad Hassan (L)